

اخبار

۶ فیلم منتخب آرای مردمی فجر اعلام شدند

۶ فیلم برتر آرای مردمی سی‌وهفتمین جشنواره فیلم فجر اعلام شدند.

به گزارش «ابتکار»، در پنجمین روز از اعلام نتایج آرای مردمی سی‌وهفتمین جشنواره فیلم فجر، ۶ فیلم برتر به انتخاب مخاطبان بدون اولویت معرفی شدند.

بر این اساس «ماجرای نیمروز: رد خون» به کارگردانی محمدحسین مهدویان، «متری شش‌ونیم» ساخته سعید روستایی، «غلامرضا تختی» به کارگردانی بهرام توکلی، «شبی که ماه کامل شد» از نرگس آبیاری، «سرخپوست» به کارگردانی نیما جاویدی و «بیبست‌وسه نفر» ساخته مهدی جعفری، ۶ فیلمی هستند که تاکنون بیشترین آرای مردمی را به خود اختصاص داده‌اند. «جان‌دار» به کارگردانی مشترک حسین امیری دودمانی و پدرام پورامیری، فیلمی است که نسبت به فهرست قبلی آرای مردمی فعلاً از جدول خارج شده است. سی‌وهفتمین جشنواره فیلم فجر به دبیری ابراهیم داروغه‌زاده همزمان با چهلمین سالگرد انقلاب ۱۰۰م بهمن برگزار می‌شود.

گله سازندگان یک فیلم جشنواره فجر از نیروی انتظامی

سازندگان «دیدن این فیلم جرم است» از درخواست نیروی انتظامی برای حذف پلانی از فیلمشان انتقاد کردند و گفتند: «ما با مجوز وزارت ارشاد فیلم را ساختیم اما پس از تولید مدعی پیدا کرد.»

به گزارش ایسنا، در هفتمین روز جشنواره فیلم فجر در پردیس سینمایی ملت «دیدن این فیلم جرم است» برای اهالی رسانه و منتقدان به نمایش درآمد؛ فیلمی سیاسی که با تهیه‌کنندگی حقوقی و کسب مجوز ساخت از سوی حوزه هنری ساخته شده و در پی یک حادثه، تقابل چند نیروی بسیجی با نیروهای امنیتی را به تصویر می‌کشد که برای حفظ آبرو و اعتبار نظام باید به تصمیمی عقلمانی برسند. این فیلم در سینمای رسانه‌ها موافقان و مخالفان جدی داشت و عده‌ای آن را فیلمی شعاری می‌دانستند و عده‌ای دیگر هم از طرح برخی مسائل سیاسی و جسارت در آن استقبال کرده و البته آن را مورد حمایت خاص می‌دانستند که توانسته مجوز نمایش بگیرد.

با این حال سازندگان این فیلم تأکید داشتند که اثرشان پروسه‌ای زمان‌بر برای ساخت پشت سرگذاشته و اطمینان داشته‌اند که با موانع زیادی هم روبرو می‌شوند ولی از بسیاری نهادهای مربوط حمایتی نگرفتند تا اینکه به لحاظ حقوقی سازمان سینمایی، حوزه هنری تهیه‌کننده می‌شود و از ساخت آن حمایت می‌کند.

تو رو خدا از من تعریف کنید

وضعیت سلبریتی‌های ایران به شرایط بغرنج و بحرانی رسیده است. آنها فقط دنبال تعریف و تمجید هستند. همین مسئله باعث شده است تا از نقد و پیشنهاد و تحلیل فراری باشند. آنها اصلا وقت تحلیل و مطالعه ندارند. بیشتر دنبال پول‌های میلیاردی هستند. از تبلیغات شیر مرغ تا جان آدمیزاد! در نشست‌های خبری جشنواره فیلم فجر شاهد هستیم که بازیگران در بدترین و زشت‌ترین فیلم ممکن بازی کرده‌اند ولی مدام از کارگردان و تهیه‌کننده تعریف می‌کنند. فیلم «تیغ و ترمه» یکی از ضعیف‌ترین فیلم‌های تاریخ سینمای ایران بود ولی بازیگران این فیلم جویری از کیفیت بالای فیلم و کارگردان تعریف می‌کردند که اگر کسی فیلم را ندیده باشد فکر می‌کند با «نجات سرباز رایان» (۱۹۹۸) طرف است. فیلم «جمشیدیه» اثری به شدت مشکل‌دار بود که فکر می‌کردیم گروه سازنده فیلم در جلسه پرسش و پاسخ شرکت نمی‌کند ولی آنها با کمال اعتماد به نفس روبروی اهالی رسانه و منتقدان نشستند و از هر سوال انتقادی عصبانی می‌شدند! چه کسی گفته است که فقط باید از سلبریتی‌ها تعریف شود؟ چرا آنها تنها دنبال تعریف هستند؟ مشاوران رسانه‌ای آنها نمی‌توانند شرایط نقد و بررسی فیلم را به آنها توضیح بدهند؟ خانم طنان طباطبایی بازیگر فیلم «طلا» چند فیگور اساسی و دشمن‌شکن برای دوربین‌ها می‌گیرد و بعد خطاب به رسانه‌ها می‌گوید ققدر فیلم‌ها را ساده نگاه می‌کنید! شاید منظوری که در ناخودآگاه دارد این باشد که: «بباید فقط از ما تعریف کنید!» خبرنگاران از مشکلات فیلمنامه «طلا» گفتند. از فیلمنامه عجیب این فیلم گفتند. شکی در این کارگردان مهمی در سینمای ایران است. اما مگر می‌شود فیلم «مالاریا» ساخته قبلی شهبازی را یک فاجعه دانست؟ این فیلم آنقدر بد بود که صدای طرفداران شهبازی هم درآمد! خبرنگاری از علی مصفا پرسید که: «چرا نقش‌های شما تکراری است و تلاشی برای سیمرغ نمی‌کنید؟» ایشان هم با نگاه عاقل اندر سفیه پاسخ دادند: «مگر جشنواره مسابقه ورزشی است؟» این پاسخ را جلوی هر فیلسوف اهل منطقی بگذارید سرش سوت می‌کشد! چگونه می‌شود یک بازیگر در انبوهی از فیلم‌ها بازی کند ولی حتی گرم و زده‌ای فرق نداشته باشد؟! چگونه یک بازیگر در چند فیلم پشت سر هم بازی می‌کند ولی با اینکه فیلم‌هایش نمی‌فروشد دستمزد او هر سال بالاتر

«ابتکار» بررسی می‌کند

گلایه سلبریتی‌ها از سوالات خبرنگاران

گروه هنر- جشنواره سی‌وهفتم فیلم فجر مانند یک پدیده مهم اجتماعی به خوبی می‌تواند مورد تحلیل و بررسی قرار بگیرد. این جشنواره بیش از ۴ فیلم بسیار خوب دارد ولی انبوهی از فیلم‌های دورهمی و بی‌مزه هستند که معلوم نیست چرا هزینه‌های میلیاردی پای آنها ریخته شده است. رامبد جوان با تولید یکی از سطحی‌ترین برنامه‌های تاریخ صداوسیما و ادا و اطوارهای عجیب و غریبی که جلوی دوربین در می‌آورد انتظار دارد تا روزنامه‌نگاران و خبرنگاران از او به عنوان تهیه‌کننده فیلم «طلا» و گروه اجرایی سوالات حرفه‌ای بپرسند! وقتی روزنامه‌نگاری هم سوال حرفه‌ای و تخصصی می‌پرسد، پرویز شهبازی کارگردان فیلم می‌گوید که اینجا جای نقد نیست و محل پرسش و پاسخ است! شاهد یک بام و دو هوای سلبریتی‌های سطحی هستیم. به نظر شما رامبد جوان روزنامه‌نگاری بلد است که می‌خواهد به روزنامه‌نگاران حرفه‌ای و تحصیل‌کرده کار یاد بدهد؟ یا آقای شهبازی که می‌گوید من اصلا نقد نمی‌خوانم ولی شما اگر با فیلم من مشکل دارید، نقدش را بنویسید!

وضعیت سلبریتی‌های ایران به شرایط بغرنج و بحرانی رسیده است. آنها فقط دنبال تعریف و تمجید هستند

می‌رود؟! منطق این اتفاق را هر کسی متوجه شود تاخفه است.

خبرنگاران زرد

باید اعتراف کنیم که بسیاری از خبرنگاران حاضر در جشنواره حرفه‌ای نیستند. مشکل اساسی حضور گسترده عکاسان زحمت‌کش است. آنها در مراسم به اصطلاح فرش قرمز حاضر می‌شوند و عکس خود را می‌گیرند ولی باز در نشست پرسش و پاسخ هم سالن را اشغال می‌کنند. سروصدا و رفت‌وآمد وحشتناکی تولید می‌شود. عوامل فیلم هم با استرس و فشار روبرو

می‌شوند. بنابراین مدیریت جشنواره ضعیف است. آنها از ناآگاهی فضا را به سمت تشنج و درگیری پیش می‌برند. البته در سلامت کاری هیچ حرفه‌ای نمی‌توان حکم کلی داد. حتما در حوزه خبر هم مثل حوزه‌های دیگر خبرنگارانی هستند که یا کارشان را بلد نیستند و یا از لحاظ مالی، کارنامه سالمی ندارند. برخی از خبرنگاران سینما هم دنبال چسبیدن به تهیه‌کنندگان و سلبریتی‌ها برای ورود به سینما و پولدار شدن هستند. آنها در نشست‌ها به خبرنگاران منتقد می‌پزند و رگ گردنشان باد می‌کند. اما به یاد داشته باشید

که همه چیزمان به همه چیزمان می‌آید. وقتی سلبریتی سطحی که برنامه‌های سطح پایینی با کلی زبونند در تلویزیون تولید می‌کند و از نظر اخلاقی نمره صفری دارد نباید از برخی خبرنگاران انتظار داشته باشد که سوالاتی در حد اوربانا فالاچی از او بپرسند. این وسط هم احسان کرمی مجری جلسات پرسش و پاسخ که تاکنون نام هیچ رسانه و خبرنگاری را درست ادا نکرده است پشت سینماگران درآمده است و پرسش‌های تقدآمیز را نمی‌خواند. یک مجری تا چه میزان می‌تواند غیرحرفه‌ای باشد؟!

اخبار

«۲۳ نفر» به روایت یکی از بیست و سه نفر

یکی از آزادگان نوجوان ماجرای بیست و سه نفر، ضمن اشاره به اینکه بیش از ۹۰ درصد روایت فیلم «۲۳ نفر» به واقعیت نزدیک است، بیان کرد: ما می‌خواستیم سربلند به ایران بازگردیم.

به گزارش مهر، یحیی دادی‌نسب یکی از ۲۳ رزمنده نوجوانی است که قبل از آزادسازی خرمشهر توسط نیروی عراقی دستگیر شده بودند و حالا سرگذشت‌شان دستمایه ساخت فیلمی با عنوان «۲۳ نفر» به کارگردانی مهدی جعفری شده است.

دادی‌نسب پس از رونمایی از «۲۳ نفر» در سی‌وهفتمین جشنواره فیلم فجر در گفت‌وگو با مهر درباره این فیلم گفت: «می‌توانم بگویم بیش از ۹۰ درصد از این فیلم با واقعیتی که در دوره اسارت آن را تجربه کردیم، هماهنگ است و همه اتفاقاتی که در فیلم نشان داده شده، در واقعیت نیز رخ داده است. در واقع با دیدن این فیلم به آن دوران بازگشتیم.»

وی با اشاره به اینکه هنگام اسارت ۱۴ ساله بود، بیان کرد: «با دیدن این فیلم بغض گلویم‌مان را گرفت و تمام آن روزها به خاطرم‌ان آمد، مهدی جعفری پیش از نگارش این فیلم، مستندی ساخته بود و با تک تک ۲۳ نفر مصاحبه کرده و خاطرات آنها ضبط شده است.»

دادی‌نسب درباره انتخاب فرزندش برای بازی در نقش خود توضیح داد: «در یک گروه‌هایی در مشهد حضور داشتیم که مهدی جعفری به همراه ابراهیم حاتم‌کیا نیز در آن حضور داشتند. در آن مراسم پسر من را دیدند و پیشنهاد بازی وی به جای من را دادند که من نیز از این امر استقبال کردم.»

رقابت نزدیک روستایی و مهدویان

محمدرضا فرجی مدیر امور سینماهای سی‌وهفتمین جشنواره فیلم فجر درباره سئانس‌های فوق‌العاده شب گذشته در سینماها گفت.

محمدرضا فرجی مدیر امور سینماهای سی‌وهفتمین جشنواره فیلم فجر در گفت‌وگو با مهر درباره سئانس‌های فوق‌العاده ۱۶ بهمن‌ماه عنوان کرد: «در سینما آزادی فیلم سینمایی «شبی که ماه کامل شد» به کارگردانی نرگس آبیاری و «متری شیش و نیم» به کارگردانی سعید روستایی، در سینما فرهنگ «مسخره باز» به کارگردانی همایون غنی‌زاده، در کوروش «سرخپوست» به کارگردانی نیما جاویدی، در مگامال فیلم سینمایی «ماجرای نیمروز: رد خون» به کارگردانی محمدحسین مهدویان، در زندگی دیگر راه فراری نیست! فیلم آبیاری اگر کوتاه شود و بخش‌های اضافه و غیر سینمایی‌اش حذف شود، می‌تواند یک اثر مهم در سینمای ایران باشد.

* روزنامه‌نگار

نگاهی به فیلم «شبی که ماه کامل شد» به کارگردانی نرگس آبیاری

فیلم، جریان ریتیمیک تصاویر است

بر جنبه‌های فنی آثارش اشراف نیافت. اهل زیبایی‌شناسی بود اما برای مثال وقتی به نوع خاصی از یک جاده در «صحرای سرخ» نیاز داشت، خانه‌ها و آن جاده لعنتی‌اش را رنگ می‌زد. یعنی تلقی‌اش زیبایی‌شناسانه بود. او به نماهای بلندش اهمیت بسیاری می‌داد ولی درک نکرد فیلم جریان ریتیمیک تصاویر است و همه چیز در این روند شکل می‌پذیرد و جان می‌گیرد اما او یک شات می‌گرفت، سپس یک شات دیگر و سپس این شات‌های منفک از هم را پشت سر هم قرار می‌داد.» نرگس آبیاری از داستان‌نویسی می‌آید، برای همین سینمای او تحت‌تأثیر ادبیات است. قصه‌های او کش‌دار، طولانی، پخته، ساده، روشن و در عین حال شخصیت‌هایی قدرتمند دارد. اما نباید فراموش کنیم که شخصیت‌ها جنبه‌های طبقاتی و اجتماعی دارند. آبیاری تمرکز خود را از این زاویه برگرفته و به سمت و سوی شخصیت‌های بومی می‌رود. در بیشتر فیلم‌های او به انسان ایرانی و زندگی در شرایط بومی توجه می‌شود. اختلافات طبقاتی به محاق می‌رود و شخصیت‌ها در دو دسته خیر و شر دسته‌بندی می‌شوند. این تکنیک آبیاری است. او تلاش می‌کند پیشینه شخصیت‌هایش را تبدیل به خرده‌پیرنگ کند. همچنین روابط انسان‌ها را هم تبدیل به خرده‌پیرنگ می‌کند و آنها را به شکل تعلق‌آمیزی به صورت خرد خرد به مخاطب ارائه می‌دهد. این قضیه باعث کشدار شدن و حتی کند شدن جریان داستان می‌شود. زنانگی فیلم‌های آبیاری پاشنه‌اشیل دیگری است. او برای طراحی شخصیت زن اصلی قصه‌ها مدام تلاش می‌کند شخصیت‌های مرد اطراف او را تحلیل کند. گذشته و پیشینه آنها را وارسی می‌کند که برای درام به مثابه اکتونیت تا این حد لازم نیست. یکی از تفاوت‌های ادبیات و سینما همین است. در امر

سید حسین رسولی*

فیلم «شبی که ماه کامل شد» به کارگردانی نرگس آبیاری، تهیه‌کنندگی محمدحسین قاسمی و بازی الناز شاکردوست، هونن شکیبا، فرشته صدرعرفایی، شبنم مقدمی، پدرام شریفی و... در پردیس سینمایی ملت در سی‌وهفتمین جشنواره فیلم فجر اکران شد. فیلمی اکشن درباره گروه‌های تروریستی در سیستان و بلوچستان ایران.

شخصیت‌های زن بومی

اینکمار برگمان کارگردان تأثیرگذار سینمای سوئد درباره اورسن ولز می‌گوید: «ولز برای من قلابی است. ستایش‌های نثارشده به او بیش از حد اغراق‌آمیز است. او آدمی توخالی بود و کارهایش جذابتی هم ندارد. او مرده است.» او در ادامه می‌گوید: «فلینی، کوروساوا و لوئیس بونوئل مثل تارکوفسکی در یک مسیر هستند، اما آنتونیونی راه خودش را رفت، برای همین تاریخ اقتضای او زود تمام شد و با طبع خسته‌کننده‌اش خود را خفه کرد. فیلم‌های او عمدتاً مرا خسته می‌کند. فکر می‌کنم آنتونیونی هرگز به درستی

«برادران سیسترز» جایزه لومیر را به خانه بردند

در مراسم اهدای جوایز لومیر که شب گذشته برگزار شد، «برادران سیسترز» بزرگ‌ترین برندگان این شب بودند. به گزارش مهر به نقل از هالیوود ریپورتر، فیلم «برادران سیسترز» به کارگردانی ژاک اودیارد در مراسم اهدای جوایز لومیر فرانسه که از سوی انجمن مطبوعات خارجی فرانسه اهدا می‌شود و همتای گلدن گلوب آمریکاست، موفق به کسب جایزه اصلی شد.

این وسترن انگلیسی زبان سه جایزه شامل جایزه بهترین کارگردانی برای اودیارد، فیلمبردار برای بناو دبی و جایزه بهترین فیلم جشنواره را از آن خود کرد.

اودیارد گفت همه این افتخار را تقدیم خواکین فینیکس و جان سی رایلی بازیگران نقش‌های اصلی فیلمش می‌کند. این مراسم اهدای احترامی نیز برای جین بیچین کرد. این بازیگر بریتانیایی که در دهه ۱۹۶۰ به شهرت رسید و هم‌بازی سرگی گیزبویگ بود روی صحنه آمد و از پی‌پر گریملات که او را برای بازی در فیلم «شعار» در سال ۱۹۶۹ در کنار گیزبویگ انتخاب کرد تشکر کرد.

همچنین کلود لوش در این مراسم تجلیل شد و اولین تصاویر از فیلم در دست اکران وی با عنوان «بهترین سال‌های زندگی‌های ما» به نمایش درآمد. او بازیگران ۵۰ سال پیش خود را در این فیلم دوباره در کنار هم آورده است.

در مراسم اهدای جوایز لومیر جایزه بهترین بازیگر مرد به الکس لوتز برای بازی در فیلم «گای» رسید که داستان یک خواننده پاپ پایه‌سن گذاشته را روایت می‌کند. لوتز نویسنده فیلمنامه و کارگردان فیلم هم بود. این فیلم همچنین جایزه بهترین موسیقی را برای ونسان بلانشا و رومن گرافی به ارمغان آورد.

اسکار بدون مجری برگزار می‌شود

شایعه احتمال برگزاری مراسم اسکار بدون مجری، تأیید شد. به گزارش مهر به نقل از رویترز، مدیر اجرایی شبکه تلویزیونی ای‌بی‌سی که پخش‌کننده مستقیم مراسم اسکار است، اعلام کرد این مراسم امسال مجری نخواهد داشت.

اعلام کرد این مراسم امسال مجری نخواهد داشت. کری بورک گفت تنها اهداکنندگان جوایز روی صحنه می‌آیند و جوایز را به دست برندگان می‌دهند. ای‌بی‌سی هر سال مراسم اسکار را پوشش می‌دهد و با برنامه‌ریزی‌های آکادمی ارتباطی تنگاتنگ دارد. این اتفاق برای دومین بار در تاریخ ۹۱ ساله اسکار رخ می‌دهد و نخستین بار سال ۱۹۸۹ مراسم اسکار بدون مجری برگزار شد.

کوین هارت کم‌دین در ماه دسامبر به عنوان مجری انتخاب شد اما پس از آنکه برای انتشار توثیق‌های قدیمی‌اش زیر سوال رفت، همه چیز به حالت تعلیق درآمد و در نهایت او اعلام کرد این وظیفه را برعهده نمی‌گیرد.

گفته شده از سال پیش اسکار تصمیم گرفته بود تا مراسم را در ۳ ساعت برگزار کند که نیم ساعت از حد معمول کوتاه‌تر است. مجری اسکار به طور معمول مراسم را با یک مونولوگ طنز شروع می‌کند که با تمرکز بر مسائل روز، سلبریتی‌ها و مسائل فرهنگی و سیاسی تنظیم می‌شود.

مخاطبان مراسم اسکار در سال‌های اخیر روبه کاهش رفته و سال ۲۰۱۸ شمار تماشاگران مستقیم اسکار ۲۶.۵ میلیون نفر و از همیشه کمتر بود. امسال «رژما» درام مکزیک ساخته آلفونسو کوارون و «سولگی» یک کمدی تاریخی بریتانیایی هر یک با ۱۰ نامزدی پشت‌تاز جوایز اسکار هستند.

